

26339
Februarius 1621.

21.

18. 10. 23
Veiling format
p. 276, 10

Eennieu Liedeken vande wilde vogelen strijt,
Die sy onder een hebben, maer singhen Godt
lof altijt,

Het gaet op de voys, willet wel onthouwen,
Van der Kettren voorstaender, VVilhelmus
van Nassouwen.

*Ghemaeckt door eenen Lief-hebber
Godt wil hem verblijen,
Hy soect de bekeering' van die gheen
Die de waerheyt bestrijen.*

Erst ghedruckt in Februarius. 1621.

Handwerpen / Bp Abraham Verhoeven / op de
Lombaerde Veste / inde gulde Sonne.

Een nien Liedeken vande wilde vogelen strijt,
 Die sy onder een hebben, maer singhen Godt
 lof altijt,
 Het gaet op de voys, willet wel onthouwen,
 Van der Kettren voorstaender, VWilhelmus
 van Nassouyven.

Wilt inden gheest ontspringhen
 En singht dit Liet plaissant
 T'sal v wat vrents by bzinghen/
 Scherpt daer in v verstant/
 Oorlogh is op gheresen/
 Onder die voghelen saen/
 Teghen den Arent ghepresen/
 Maer sal haer wederstaen.

Dan

3

Van d' Beimer-wouts ghevoghelt/
Is d' oorlogh eerst begoft/
Sp waren met nijt ghevoghelt/
En met rebelli ghedost/
Haer becken ginghen yn scherpen/
Teghen den Arent koen/
Nae keus sp hem verwerpen/
Want d' Beimers wout seer groen.

Den Arent heeft ghecreghen/
Den keus om keiser te zijn/
Die Heeuten vreesden daer teghen/
Booz onweer op den Kijn/
Sp hebben haer boden ghesonden/
Seer neerstigh ouer al/
Om haer vzienden te verconden/
Haer aenstaende misval.

Die Heeuten licht van plupmen/
Vreesden booz onghemack/
Sp wouden sonder versupmen/
Bewaren t' Hollants lack/
Dus hebben sp met pers wass/
Den Spbaer onbejaert/
Daer toe ghebracht helaci/
Dat hy d' wout heeft aenbaert.

Sp dachten met verschromen/
Waert dat den Arent stout/

Possessi had' ghenomen/
 Int Bemers wilde wout/
 Sp souwen met al haer machten/
 Gheen weerstant kunnen doen/
 Dus deden zn sonder verwachten/
 Den Opuaer derwaerts spoen.

Met haest is hn ghebloghen/
 Naer d' Bemers Wouts ghewest/
 En heeft om eer te ploghen/
 Verlaten zijnen nest/
 Hn is Coninck ghecozen/
 Van voghelen ongheacht/
 Die hem noch sullen verschozen/
 Qualijck is hn bedacht.

Sp hebben ghemaect verbonden/
 En vast accoorden siet/
 Om den Edelen Arent in gronden/
 Tefinijten/dit bespiet/
 Den Specht met die Nacht-ulen/
 Kauen en Koecken met/
 En willen voozdaen meer schuylen/
 Onder zijn vloglen net.

Den Koeck-koeck hier beneuen/
 D' accoozt van weerden hout/
 Den Putoir hier verheuen/
 Stem roept wt d' lis benout/

5
Helpt ras / dit zijn zijn losen
Den Opbaer die ghy hebt /
Int Bemers Wout Coninck ghecosen /
Van vreesen hy ontshept.

Die haren ontweert craepen /
Sp dozuens niet bestaen /
Maer willen haer eerst beraepen /
En sien hoet sal vergaen /
Die voghelkens cleyn van lijnen /
Singhen daer heel perplickt /
Ghy moet den Opbaer verdozjuen /
Eer hy ons al op sickt.

Den kieken-wox is ghewecken /
Siet vanden Opbaer /
Hy meynde met loose treken /
Hem meester te maken daer /
En vande wildernissen /
Die daer ligghen ontrent /
Maer den Sperwer sonder missen /
Dee hem wijcken ten eynde.

Die Rauen en de Koecken /
Hem meest daer hulps hien /
Sperwers in eenighe hoecken /
En worden daer niet ghesien /
Maer bliuen den Arent ghetrouwen /
Met raet en al haer macht /

Den Dalck met zijn scherpe cloutwen/
Deel vanden versmacht.

Den Craen wilt hem niet baren/
Te zijn des Opvaers vrient/
Sijnen eedt wilt hy bewaren/
Die tot t'Kijer weluaert dient/
den Strups wel van gheboorten/
Wilt niet mepneevich zijn/
Hy laet met zijn consozen/
den Opvaer in pijn.

Den Griffoen is oock comen/
Ghebrogghen int duptsche lant/
den Opvaer mach wel schromen/
Dooz zijnen beck picquant/
Hy comt om t'affisteren/
den Arent metter daet/
Teghen des Opvaers bzaueren/
Ghewelt en boosen haet.

Den Opvaer met zijn machten/
die hy daer heeft int velt/
Met zijn Adzense crachten/
En sullen met haer ghewelt/
den Arent niet ontrecken/
Sijn Macht en Overhept/
Maer sal zijn vleglen wt strecken/
En wreken d'boose seft.

7
des Opbaers Heerschappijen/
Sal hy brenghen in roet/
Spertwers aen alle zijen/
Vespringhen hem metter spoet/
Waer sal hy henen blieghen/
den Griffioen hier op let/
Heeft zijnen Nest sonder lieghen/
Vncans alom beset.

Hy heeft in zijnen sinne/
Te sunieren sonder laet/
die Web der Coppespinne/
Wt d' Opbaers nest seer quaet/
Hy sal siet sonder mincken/
den nest houtwen vooz bunt/
En d'eyzen die vuyt stincken/
Sal hy daer worpen upt.

den Griffioen sonder cloutwen/
Sal thoonen forts en cracht/
dus wacht v vooz zyn cloutwen/
Ghy voghelen ongheacht/
Hy sal oock met verschicken/
die Meewen die daer zyn/
Wt d' Opbaers nest verpicken/
Met zijnen beck ten fin.

Prince.

Ghy voghelen wilt cessen/
Te

Te maken meer ghecrijt/
 den Arent sal triumpheren/
 Behouden velt en strijt/
 Zijn macht en heerschappije/
 Sal hy houden t'is claer/
 dus laet des opvaers partije/
 En volght den Arent naer.

F I N I S.

VVat vvonder ist dat die voglen strijen onder
 een,
 Den Mensch aen alle zyen, is ouer al te been,
 Sy vvillen niet obedieren haer Ouserheyt soo-
 men siet,
 Noch gaen sy Godt blasphemeren, die voglẽ
 doen dat niet,
 Daerom sal haer Godt met schand' en oneerẽ
 En met groote confusi den rugge doen keeren.

V. P. C. C. A.